

Delegationsgrupperne, og vi ere enige om, at de Stumper, som kunne reddes ud fra det skammelige Militærforlig, de lavede sidste Sommer, skulle reddes, saa at vi kunne faa det Forlig omstyrtet. Det er det, vi ere enige om. Det er derfor, vi arbejde sammen og have godt Haab om, at det vil lykkes til Valgene.

Anders Nielsen: Ja, det vidste jeg. Jeg vidste, at det var det, de Herrer vare enige om, og at de i det afgørende Øjeblik vare enige med det yderste Højre, og derved fik de Herrer Taburetterne til Indehavelse. Det ere de enige om, men der udover heller ikke om noget. Det er nemlig ret karakteristisk, at naar man retter et bestemt Spørgsmaal til de Herrer om, hvad de ere enige om, svare de ikke. De svare ikke paa, om de ere enige om noget som helst positivt paa den anden Side Valgdagen, naar de skulle til at bryde det ned, som de nu ere i Færd med at bygge op. Den højtærede Indenrigsminister holder heller ikke af at udtale sig om, hvorvidt han er enig med Forsvarsministeren i de Udtalelser, denne har fremsat i Dag. Nu vel, de Herrer tie, Tavshed er ogsaa et Svar, vi misforstaa det ikke.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) er saa interesseret i at faa at vide, hvorom de Radikale og Socialdemokraterne ere enige. Han gaar ud fra, at hvis de ikke ere enige om noget positivt, kan man ikke forstaa, hvorpaa de kunne gaa til Valg, naar de ikke bag efter kunne enes om noget positivt. Vi vide, at det ærede Medlem i sin Tid sad i et Ministerium, hvor han var grunduenig med Ministeriets Chef om Forsvarsordningen og endda blev siddende. Kunde det ikke tænkes, at to Partier, som ikke vare enige om Forsvarsordningen, kunde gaa til Valg sammen? Naar Socialdemokraternes Maal er at komme bort fra Militærordningen, og det radikale Venstres Maal er at komme ned med Militærudgifterne, forstaa vi, at Vejen til at komme bort fra Militærordningen gaar derhen, at vi først maa nedad med Militærudgifterne for ved at faa dem nedsatte til sidst at naa til intet at give dertil.

Indenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) har en stærk Tilbøjelighed til at faa at vide, om jeg er enig med Forsvarsministeren i de Udtalelser, han har fremsat.

Jo, det er jeg. Men ikke paa den Maade, som det ærede Medlem fra Løvel behager at forstaa disse Udtalelser. (Anders Nielsen: Skulle de ikke forstaaes efter Ordene?) De skulle forstaaes efter Ordene, men der skal ikke lægges ind i dem de store Forestillinger om, at der er et vist Antal Krige, et vist Antal store Angreb, som Danmark er i Stand til at afværge, men det er det, det ærede Medlem lægger ind i det. Derimod tænker jeg uægtelig, at den Militærstyrke, som Forsvarsministeren og jeg ere enige om, at Danmark skal have, i adskillige Tilfælde vil være tilstrækkelig overfor smaa Angreb af mindre, tilfældig Karakter. Det ærede Medlem maa huske det Udtryk, jeg har haft den Fornøjelse at anvende nogle Gange tidligere i Diskussionen. Det er det, vi ere enige om.

I det hele taget vil det ærede Medlem ad Erfaringens Vej komme til at se, at der indenfor Ministeriet og det radikale Venstre hersker fuldkommen Enighed om at søge Danmarks militære Ordning reformeret i nøje Overensstemmelse med de Grundprincipper, hele den Betragtning, som er nedlagt i den Betænkning, som det radikale Venstres Repræsentanter afgav vedrørende Hærlovene, først i Foraaet og dernæst gentog i Sommeren, og hele den Betragtning, vi førte frem under den store Militærdebat i sin Tid.

Anders Nielsen: Det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) hjalp ikke til Klarhed over det brændende Spørgsmaal, thi det er et brændende Spørgsmaal alligevel, selv om de Herrer ere overlegne, hvordan de skulle enes paa den anden Side Valgdagen om at bygge noget positivt op, efter at have brudt det ned, som de nu ere begyndte at bygge op. Men naar de ikke ville give nærmere Besked, saa er det maaske, fordi de ikke have faaet det nærmere formuleret endnu, det skal jeg lade staa hen.

Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg blot sige, at det var mange Ord, han brugte for at forklare os, at han var uenig med Forsvarsministeren.

Slengerik: Jeg vil gerne tillade mig at gøre opmærksom paa, at min Deltagelse i Debatten havde til Hensigt at vise det ganske usande i den Paastand, der er fremsat fra Reformpartiets Side, nemlig den, at de Radikale have stemt for de enkelte Bevillinger fra 1905 til 1909, men derimod taget Afstand fra de samlede Be-